

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4469

гр. София, 29.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **2949** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание постъпила жалба от Медицински център „Репродуктивно здраве“ ООД, [населено място], депозирана чрез процесуалния му представител адв. М. Ел-Т. от САК, срещу Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 02.03.2023 г., издадено от А. Г. – главен инспектор в Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“ по отношение на д-р О. Г. П..

Делото е насрочено в открито съдебно заседание на 21.06.2023 г.

С молба от 25.05.2023 г., докладвана на 26.05.2023 г. от оспорващото дружество е направено искане за спиране предварително изпълнение на оспорения акт в неговата цялост, включително и на даденото предписание за сключване на трудов договор с д-р О. Г. П.. В молбата се поддържа, че по силата на чл. 415, ал. 2 КТ допуснатото предварително изпълнение на акта може да доведе до налагане на имуществена санкция.

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е издадено постановление по реда на чл. 405а, ал. 1 КТ и предписание по чл. 405а, ал. 4 КТ. Съгласно чл. 405а, ал. 7, изр. второ КТ обжалването не спира изпълнението на акта. Ето защо оспорваното постановление подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение на основание чл.166, ал.4, вр. с ал. 2 АПК. Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, в хода на висящо производство по оспорването му. Предвид това съдът счита, че същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането за спиране на допуснатото по силата на закона

предварително изпълнение на оспорения акт е неоснователно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предпоставя обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или трудно поправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

В хипотезата, когато законодателят е допуснал предварително изпълнение на един индивидуален административен акт, съдът може да спре предварителното изпълнение само когато по делото е доказано, че самото предварително изпълнение може да причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Вредата може да бъде причинена само от нови факти и обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тази нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя. Настъпването на вредата следва да е достатъчно вероятно и тя следва да е определена по вид и размер. Тъй като става въпрос за изключение от принцип тълкуването на законовите предпоставки е само *stricto sensu*.

Законът не изисква да се установи, че публичният интерес, в защита на който законодателят е допуснал предварително изпълнение по силата на закона, е по-малко значим от личния интерес на оспорващия. Разпоредбата изисква да се провери дали поради настъпили нови факти и обстоятелства предварителното изпълнение няма да се окаже прекомерно, дали няма да премине рамките на основни, гарантирани и защитими в правовата държава права и интереси на оспорващия, дали не въздейства по недопустим начин на същността на правото, чиято защита се търси. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПС преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното (тъй като е по силата на закона) предварително изпълнение в резултат на новонастъпили факти, а в хипотезата на чл.60, ал.1 АПК преценката на органа е върху наличието на обстоятелствата, които допускат предварителното изпълнение.

В случая искането е основано единствено на твърдяната вероятност да бъде наложена имуществена санкция на дружеството по реда на чл. 415, ал. 2 КТ, ако не се

изпълнят дадените предписанията. В него не се сочат каквито и да е обстоятелства, водещи на извод, че от предварителното изпълнение на предписанията, дадени на основание чл. 404, ал. 1 от КТ, ще настъпят значителни или трудно поправими вреди. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи наличието на обстоятелства, поради които спиране изпълнението на оспорваните актове е основателно, т.е. да установи вероятното настъпване на значителна или трудно поправима вреда. Жалбоподателят не представя никакви доказателства за наличието на възможност за причиняване на значителна или трудно поправима вреда. Доводът, изложен в молбата, че предварителното изпълнение на акта може да доведе до налагане на имуществена санкция по реда на чл. 415, ал. 2 КТ, ако не се изпълнят дадените предписания, не е основание за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта. Целта на предварителното изпълнение е насочена да се изпълнят актовете по чл.405а, ал.1 КТ и чл.405а, ал.4 КТ. Евентуалните неблагоприятни последици за жалбоподателя, чрез налагане на имуществена санкция по реда на чл. 415, ал. 2 КТ, е пряко следствие от неизпълнението на допуснато предварително изпълнение на оспорения акт. Точно това всъщност е целял законодателят – със санкция да се стимулира изпълнението на предписанията. В този смисъл евентуалното налагане на санкция е пряка последица от това, което се цели с предварителното изпълнение на предписанията. Вероятността от налагането на такава няма характер на значителна или трудно поправима вреда за оспорвания, която да обоснове спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Предвид изложеното, настоящият състав намира, че жалбоподателят не е провел успешно доказване на посочените юридически факти, налагащи спиране на допуснатото предварително изпълнение на актовете.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на оспореното постановление, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4, вр.ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ направеното от Медицински център „Репродуктивно здраве“ ООД, [населено място] искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 02.03.2023 г., издадено от А. Г. – главен инспектор в Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“ по отношение на д-р О. Г. П. и на даденото предписание за сключване на трудов договор с д-р О. Г. П..
Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: